ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Απόφαση ΕΠΑ: 28/2013

Αρ. Φακ. 11.17.008.26

Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2008

(Νόμος Αρ. 13(Ι)/2008)

Καταγγελία της εταιρείας EFL Eurorefund Ltd εναντίον της Global Refund Cyprus Ltd

Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού:

κα. Λουκία Χριστοδούλου	Πρόεδρος
κ. Λεόντιος Βρυωνίδης	Μέλος
κα. Ελένη Καραολή	Μέλος
κ. Κώστας Μελανίδης	Μέλος
κ. Δημήτρης Πιτσιλλίδης	Μέλος

Ημερομηνία απόφασης: 4 Απριλίου 2013

Α. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας είναι η λήψη απόφασης επί της καταγγελίας που υπέβαλε στην Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού (στο εξής η «Επιτροπή») η εταιρεία EFL EUROREFUND LTD (στο εξής η «Eurorefund/η καταγγέλλουσα») εναντίον της Global Refund Cyprus Ltd (στο εξής η «Global Refund/η καταγγελλόμενη») για κατ' ισχυρισμό παραβάσεις από μέρους της, σε σχέση με τη συμπεριφορά της στην αγορά παροχής υπηρεσιών επιστροφής Φ.Π.Α.,

κατά παράβαση του άρθρου 6(1)(β) του περί της Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου 13(Ι)/2008 (στο εξής ο «Νόμος»).

Η καταγγελία της Eurorefund αφορά τη σύναψη κάθετων συμφωνιών ανάμεσα στην εταιρεία Global Refund, η οποία δραστηριοποιείται στην αγορά παροχής υπηρεσιών επιστροφής Φ.Π.Α., και τους Μεταπωλητές-Πελάτες της. Συγκεκριμένα, η Eurorefund, η οποία επίσης δραστηριοποιείται στην ίδια αγορά, καταγγέλλει ότι οι εν λόγω κάθετες συμφωνίες περιλαμβάνουν ρήτρες αποκλειστικής συνεργασίας, καθώς επίσης ότι εισάγουν ένα σύστημα στοχοθεσίας, και ως εκ τούτου ισχυρίζεται ότι η Global Refund καταχράται τη δεσπόζουσα θέση της στη σχετική αγορά.

Β. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Η Επιτροπή, στη συνεδρία της ημερομηνίας 28/7/2008, έδωσε οδηγίες στην Υπηρεσία της Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού (στο εξής η «Υπηρεσία») για τη διεξαγωγή προκαταρκτικής έρευνας.

Στη συνεδρία της ημερομηνίας 22/10/2010, η Επιτροπή έκρινε ότι στοιχειοθετείται εκ πρώτης όψεως παράβαση του άρθρου 6(1)(β) του Νόμου και αποφάσισε να καταρτίσει Έκθεση Αιτιάσεων. Η Επιτροπή, στη συνεδρία της ημερομηνίας 16/3/2011, ενέκρινε την Έκθεση Αιτιάσεων και έδωσε οδηγίες στην Υπηρεσία για κοινοποίηση της στα εμπλεκόμενα μέρη.

Με επιστολές της Επιτροπής στις 22/3/2011, τα εμπλεκόμενα μέρη κλήθηκαν όπως υποβάλουν τις γραπτές τους θέσεις στη βάση της Έκθεσης Αιτιάσεων και ορίστηκε ακρόαση στις 11/4/2011. Στις 11/4/2011 διεξήχθη ακρόαση ενώπιον της Επιτροπής.

Η Επιτροπή, ενεργώντας στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της, σε συνεδρία της που πραγματοποιήθηκε στις 2 Φεβρουαρίου 2012, εξέτασε το χειρισμό της καταγγελίας υπό τη νέα σύνθεση της σύμφωνα με το διορισμό της από το Υπουργικό Συμβούλιο, ως η σχετική απόφασή του ημερομηνίας 20/12/2011. Η Επιτροπή επίσης εξέτασε την υπόθεση υπό το φως της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου ημερομηνίας 25/05/2011, στις Προσφυγές με αρ. 1544/09, 1545/09, 1596/09 και 1601/09 (Exxon Mobil Cyprus Ltd κ.ά. και Επιτροπής Προστασίας Ανταγωνισμού) και, αφού έλαβε υπόψη και σχετική γνωμάτευση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, έλαβε τις εξής αποφάσεις:

α) Να ανακαλέσει την απόφαση της ημερομηνίας 28/7/2008 για τη διεξαγωγή έρευνας και όλες τις μετέπειτα ληφθείσες αποφάσεις, και να εξετάσει την πιο πάνω υπόθεση εξ΄ υπαρχής.

β) Αφού έλαβε υπόψη το υλικό το οποίο βρισκόταν ενώπιον της Επιτροπής κατά το χρόνο λήψης της πιο πάνω ανακαλούμενης απόφασης ημερομηνίας 28/7/2008 για διεξαγωγή έρευνας, έκρινε ότι το εν λόγω υλικό δικαιολογεί τη διεξαγωγή έρευνας της καταγγελίας από την Υπηρεσία.

γ) Η έρευνα να διεξαχθεί με βάση το υφιστάμενο κατά τον κρίσιμο χρόνο πραγματικό και νομικό καθεστώς και

δ) Να γίνει χρήση του υπάρχοντος στο σχετικό φάκελο υλικού.

Τα εμπλεκόμενα μέρη ενημερώθηκαν για τις πιο πάνω αποφάσεις της Επιτροπής με επιστολές ημερομηνίας 24 Φεβρουαρίου 2012.

Η Υπηρεσία, στη βάση των προαναφερόμενων οδηγιών της Επιτροπής και για λόγους επανεξέτασης της εν προκειμένω καταγγελίας, προέβη σε νέα εξ' υπαρχής έρευνα μελετώντας και αξιολογώντας τα στοιχεία και τις πληροφορίες που βρίσκονταν εντός του διοικητικού φακέλου και κατέθεσε τα συμπεράσματά της σε σημείωμά της ημερομηνίας 21/11/2012.

Στη συνεδρία που πραγματοποιήθηκε στις 28/11/2012, η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη της όλο το περιεχόμενο του σχηματισθέντα διοικητικού φακέλου της υπόθεσης, καθώς και το σημείωμα της Υπηρεσίας ημερομηνίας 21/11/2012, ομόφωνα αποφάσισε ότι στοιχειοθετείται εκ πρώτης όψεως παράβαση του άρθρου 6(1)(β) του Νόμου από μέρους της Global Refund και ότι δικαιολογείται η κατάρτιση σχετικής Έκθεσης Αιτιάσεων.

Συγκεκριμένα, η Επιτροπή στην εν λόγω συνεδρία της αποφάσισε να διατυπώσει την πιο κάτω αιτίαση σε βάρος της καταγγελλόμενης:

Πιθανολογούμενη, εκ πρώτης όψεως, παράβαση του άρθρου 6(1)(β) του Νόμου από μέρους της καταγγελλόμενης σχετικά με το σύστημα αποκλειστικότητας που η τελευταία εφαρμόζει, και που ενισχύεται με το σύστημα εκπτώσεων που ξεκίνησε να εφαρμόζει.

Η Επιτροπή σε συνεδρία της ημερομηνίας 20 Δεκεμβρίου 2012 εξέτασε το κείμενο της Έκθεσης Αιτιάσεων το οποίο τέθηκε ενώπιόν της από την Πρόεδρο και μετά από διεξοδική συζήτηση αποφάσισε να το υιοθετήσει και να το εγκρίνει, αποφασίζοντας παράλληλα την κοινοποίησή του στα εμπλεκόμενα μέρη.

Στις 21/12/2012, η Επιτροπή κοινοποίησε την εν λόγω Έκθεση Αιτιάσεων στα εμπλεκόμενα μέρη.

Στις 25/1/2013, η καταγγελλόμενη κοινοποίησε με επιστολή της στην Επιτροπή τις θέσεις της επί της Έκθεσης Αιτιάσεων και δήλωσε πρόθυμη να αναλάβει δεσμεύσεις ώστε να αρθούν οι αντιρρήσεις της Επιτροπής.

Στις 31 Ιανουαρίου 2013 πραγματοποιήθηκε συνάντηση της Επιτροπής με τον δικηγόρο της καταγγελλόμενης, ο οποίος στη συνέχεια απέστειλε επιστολή στην Επιτροπή ημερομηνίας 18/2/2013 με τις προτεινόμενες προς ανάληψη δεσμεύσεις.

Στη συνεδρία που πραγματοποιήθηκε στις 22/2/2013, η Επιτροπή επεσήμανε ότι η προκαταρκτική της εκτίμηση, όπως διατυπώθηκε στην Έκθεση Αιτιάσεων, εξέφραζε μεν ανησυχίες σε σχέση με τη δράση της καταγγελλόμενης, αλλά δεν αφορούσε παράβαση σκληρού πυρήνα (hardcore restriction), όπως, για παράδειγμα, καθορισμό παγίου ή ελάχιστου επιπέδου τιμής μεταπώλησης που συνιστά ουσιαστικά ανεπίτρεπτο περιορισμό του ανταγωνισμού.

Επίσης, η Επιτροπή επεσήμανε ότι στην προκείμενη περίπτωση υφίστανται λόγοι αποτελεσματικότητας για επιβολή ενδεχομένως απόφασης δεσμεύσεων, όπως είναι η διοικητική αποφόρτιση και/ή η διοικητική αποδοτικότητα (administrative efficiency) της δράσης του διοικητικού οργάνου. Σε κάθε περίπτωση, η Επιτροπή επισημαίνει πως η ανάληψη δεσμεύσεων δεν προδικάζει την τελική κρίση της Επιτροπής, η οποία δε στερείται της εξουσίας της να λάβει τα μέτρα που προβλέπονται στις διατάξεις του άρθρου 24(α),(β),(γ) και (δ) του Νόμου, σε περίπτωση που τελικά αποφανθεί ότι οι προσφερόμενες δεσμεύσεις δεν ανταποκρίνονται στις αντιρρήσεις της και δεν αίρονται οι ανησυχίες της. Η ενδεχόμενη άρση των ανησυχιών ή/και αντιρρήσεων της Επιτροπής θα πρέπει να διορθώνει τις επιπτώσεις των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού. Τέλος, η Επιτροπή ομόφωνα αποφάσισε όπως, δυνάμει του άρθρου 50 του Νόμου και ελλείψει σχετικής πρόνοιας στο Νόμο, να εφαρμόσει κατ΄ αναλογία το άρθρο 27(4) του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 του

Συμβουλίου για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ήδη άρθρα 101 και 102 ΣΛΕΕ) (στο εξής ο «Κανονισμός») και να τεθούν οι προς ανάληψη δεσμεύσεις σε δημόσια διαβούλευση, όπως αυτές είχαν προταθεί από την καταγγελλόμενη.

Στις 26/2/2013, η Επιτροπή έστειλε στην καταγγέλλουσα επιστολή με την οποία την ενημέρωσε για τη διεξαγωγή δημόσιας διαβούλευσης για τις προτεινόμενες δεσμεύσεις της καταγγελλόμενης και την κάλεσε να υποβάλλει γραπτώς τα τυχόν σχόλια και παρατηρήσεις της, εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

Την 1/3/2013, δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας ανακοίνωση της Επιτροπής για διεξαγωγή δημόσιας διαβούλευσης αναφορικά με την ως άνω καταγγελία και σε σχέση με τις προτεινόμενες δεσμεύσεις της καταγγελλόμενης, καλώντας τυχόν ενδιαφερόμενα τρίτα μέρη να υποβάλουν γραπτώς τα σχόλια και τις παρατηρήσεις τους επί των προτεινόμενων δεσμεύσεων της καταγγελλόμενης εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερολογιακών ημερών.

Στις 28/03/2013, η καταγγέλλουσα EFL Eurorefund Ltd, στα πλαίσια της δημόσιας διαβούλευσης κοινοποίησε με επιστολή της τις θέσεις της αναφορικά με την προτεινόμενη ανάληψη δεσμεύσεων εκ μέρους της καταγγελλόμενης.

Στις 3/4/2013, η καταγγελλόμενη, απέστειλε με επιστολή της τις συμπληρωματικές της θέσεις.

Η Επιτροπή σε συνεδρία της ημερομηνίας 4/4/2013, αφού μελέτησε όλα τα ενώπιόν της στοιχεία ομόφωνα αποφάσισε ως ακολούθως:

Γ. ΕΜΠΛΕΚΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ

Η Eurorefund συστάθηκε στις 16/5/2008 με σκοπό την παροχή υπηρεσιών που είναι συναφείς με αυτές της καταγγελλόμενης. Μέχρι το Φεβρουάριο του 2009 ιθύνουσα εταιρεία της καταγγέλλουσας ήταν η Eurofreight Logistics Ltd, η οποία κατείχε το […][*]% των μετοχών της. Από τα τέλη Φεβρουαρίου 2009, η καταγγέλλουσα έχει ως ιθύνουσα εταιρεία την Omnicorp Trustees Ltd, η οποία κατέχει το […]% των μετοχών της. Η καταγγέλλουσα έχει εξασφαλίσει από την Υπηρεσία Φ.Π.Α. τη σχετική άδεια

[*] Οι αριθμοί και/ή τα στοιχεία που παραλείπονται και δεν εμφανίζονται τόσο σε αυτό το σημείο, όσο και στη συνέχεια καλύπτονται από επιχειρηματικό/επαγγελματικό απόρρητο. Ενδεικτικό της παράλειψης είναι το σύμβολο […].

που απαιτείται από τη νομοθεσία για την εκτέλεση των πιο πάνω υπηρεσιών, στις 7/7/2008.

Η καταγγελλόμενη εταιρεία GLOBAL REFUND προσφέρει υπηρεσίες επιστροφής Φ.Π.Α. σε δικαιούχους αλλοδαπούς επισκέπτες της Κυπριακής Δημοκρατίας που αναχωρούν προς προορισμούς εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης από το καλοκαίρι του 2000. Η καταγγελλόμενη είναι μέλος του ομίλου Global Refund Group (στο εξής η «GRG»), ενός ομίλου εταιρειών που ασχολείται με την επιστροφή Φ.Π.Α. σε όλη την Ευρώπη κάτω από το εμπορικό σήμα και λογότυπο "TAX REFUND". Στην Κύπρο ο αριθμός των πελατών της ανέρχεται σε […]. Ο Όμιλος έχει τα κεντρικά του γραφεία στη Νυόν της Ελβετίας και δραστηριοποιείται σε όλες τις σημαντικές ευρωπαϊκές χώρες μέσω περιφερειακών και τοπικών γραφείων, ένα από τα οποία βρίσκεται στην Κύπρο. Ένας από τους αρχικούς μετόχους της καταγγελλόμενης στην Κύπρο ήταν η Eurofreight Logistics Ltd (στο εξής η «EFR»). Το 2004, η EFR πώλησε στη GRG το μερίδιό που κατείχε στην καταγγελλόμενη.

Δ. «ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ»

Σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 2 του Νόμου: *«επιχείρηση» σημαίνει κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ασκεί οικονομικής ή εμπορικής φύσεως δραστηριότητες, ανεξάρτητα εάν οι δραστηριότητες αυτές είναι κερδοσκοπικές ή όχι, περιλαμβάνει δε κάθε επιχείρηση ιδιωτικού ή δημοσίου δικαίου στην οποία το Δημόσιο δύναται να ασκήσει, άμεσα ή έμμεσα, λόγω κυριότητας, οικονομικής συμμετοχής ή δυνάμει διατάξεων που τη διέπουν, αποφασιστική επιρροή· τεκμαίρεται ότι ασκείται αποφασιστική επιρροή […]».* Η Επιτροπή έκρινε ότι η καταγγελλόμενη εταιρεία δύναται να χαρακτηριστεί ως επιχείρηση, με βάση τον ως άνω ορισμό, καθότι προσφέρει υπηρεσίες επιστροφής Φ.Π.Α. έναντι αμοιβής, γεγονός που συνιστά οικονομική δραστηριότητα.

Ε. ΣΧΕΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

Η Επιτροπή, στη βάση των δεδομένων της υπό εξέταση υπόθεσης, κατέληξε ότι η σχετική αγορά υπηρεσιών είναι η αγορά υπηρεσιών επιστροφής Φ.Π.Α.

Η Επιτροπή, στη βάση των δεδομένων της παρούσας υπόθεσης, κατέληξε ότι λόγω της φύσεως της παρεχόμενης υπηρεσίας, η οποία συνίσταται στην επιστροφή του Φ.Π.Α. για αγαθά που αγοράζονται στη Δημοκρατία και η οποία γίνεται με τη συμβολή των τελωνειακών αρχών της Δημοκρατίας, θα πρέπει να θεωρηθεί ότι η σχετική γεωγραφική αγορά της εν λόγω υπόθεσης είναι ολόκληρη η επικράτεια της

Κυπριακής Δημοκρατίας. Τον ορισμό αυτό της γεωγραφικής αγοράς υποστηρίζουν τόσο η καταγγέλλουσα όσο και η καταγγελλόμενη, αφού ως διαφαίνεται προσφέρουν τις υπηρεσίες επιστροφής Φ.Π.Α. σε όλα τα σημεία εξόδου από την Κυπριακή Δημοκρατία υπό τους ίδιους όρους. Στις περιπτώσεις π.χ. που κάποιος επισκέπτης στην Κύπρο δε φύγει κατευθείαν προς χώρα εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής η «ΕΕ»), δεν μπορεί να απαιτήσει επιστροφή Φ.Π.Α. φεύγοντας από την Κύπρο, αλλά πρέπει να το πράξει στο τελευταίο σημείο αναχώρησης από την ΕΕ.

ΣΤ. ΠΙΘΑΝΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗ ΠΑΡΑΒΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6(1)(β) ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

Η Επιτροπή στην προκαταρκτική της εκτίμηση, αφού έλαβε υπόψη της τις αρχές που πηγάζουν από τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής το «ΔΕΕ») και εκτιμώντας τα δεδομένα που βρίσκονταν ενώπιόν της, κατέληξε στο προκαταρκτικό συμπέρασμα ότι η Global Refund κατέχει δεσπόζουσα θέση στην αγορά υπηρεσιών επιστροφής Φ.Π.Α.

Συγκεκριμένα, η Επιτροπή, από τα ευρήματα της προκαταρκτικής έρευνας σημείωσε ότι, αναφορικά με την αγορά υπηρεσιών επιστροφής Φ.Π.Α.:

α) Το μερίδιο αγοράς της καταγγελλόμενης εταιρείας Global Refund για την περίοδο από τον Ιούλιο του 2008, χρόνο κατά τον οποίο άρχισε να δραστηριοποιείται η καταγγέλλουσα και έγινε η καταγγελία, μέχρι και το Δεκέμβριο του 2008, ήταν ιδιαίτερα υψηλό και κυμαίνετο μεταξύ […]% και […]%, ενώ ο μέσος όρος μεριδίου της για την περίοδο αυτή ήταν […]%.

β) Στην εν λόγω σχετική αγορά δραστηριοποιείτο μόνο η Global Refund μέχρι τον Ιούνιο του 2008, οπόταν άρχισε να δραστηριοποιείται και η Eurorefund.

γ) Δεν υπάρχουν ιδιαίτεροι φραγμοί εισόδου, αφού χρειάζεται μόνο η καταβολή εγγύησης στον Έφορο Φ.Π.Α. ύψους €20.000, καθώς και σχετική εξουσιοδότηση προσώπου για επιστροφή Φ.Π.Α. σε μετρητά.

δ) Ο όμιλος εταιρειών στον οποίο ανήκει η καταγγελλόμενη δραστηριοποιείται σε περισσότερα από σαράντα (40) κράτη κάτω από το σήμα “Tax Refund” και, σύμφωνα με την επίσημη ιστοσελίδα του, κατέχει το μεγαλύτερο δίκτυο παροχής υπηρεσιών επιστροφής φόρου σε όλο τον κόσμο. Το σήμα της επιχείρησης είναι ευρέως αναγνωρισμένο, γεγονός που προσδίδει επιπλέον ανταγωνιστικό

πλεονέκτημα σε σχέση με τη νεοεισελθούσα επιχείρηση και μόνη ανταγωνίστρια της καταγγελλόμενης, η οποία δραστηριοποιείται αποκλειστικά στην Κύπρο.

ε) Η εν λόγω αγορά δεν αφήνει μεγάλα περιθώρια διαφοροποίησης των παρεχόμενων υπηρεσιών, γεγονός που λειτουργεί προς όφελος της επιχείρησης που ήδη δραστηριοποιείται στη σχετική αγορά.

Ακολούθως, η Επιτροπή προχώρησε σε ανάλυση των δεδομένων που απεστάλησαν από τα εμπλεκόμενα μέρη της υπόθεσης για να αξιολογήσει την κατ' ισχυρισμόν παράβαση του άρθρου 6(1)(β) του Νόμου που επικαλείται η Eurorefund, μέσω της σύναψης συμφωνιών από μέρους της Global Refund με τους Μεταπωλητές-Πελάτες της, οι οποίες περιλαμβάνουν ρήτρες αποκλειστικής συνεργασίας, καθώς και μέσω της εισαγωγής ενός συστήματος στοχοθεσίας, και από τα οποία εξήγαγε εκ πρώτης όψεως τα εξής συμπεράσματα:

- Δεν έχουν αντικατασταθεί όλα τα συμβόλαια που περιείχαν το παλαιό λεκτικό με το περιεχόμενο που αναγράφεται στο πρότυπο των νέων συμβολαίων, γεγονός που παραδέχεται και η ίδια η καταγγελλόμενη. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την καταγγελλόμενη, η αντικατάσταση των παλαιών συμβολαίων με νέου τύπου συμβόλαια έγινε σε πελάτες της οι οποίοι συνεισφέρουν πέραν του […]% στον κύκλο εργασιών της.

- Δεν διακρίνεται οποιαδήποτε διαφοροποίηση του περιεχομένου των νέων συμφωνιών, όσον αφορά στο ζήτημα της αποκλειστικότητας, σε σχέση με τις παλαιές συμφωνίες.

- Η ύπαρξη ρήτρας αποκλειστικότητας στις συμφωνίες της Global Refund με τους Μεταπωλητές της δύναται να στερεί από τους Μεταπωλητές/Πελάτες της τη δυνατότητα να συνεργάζονται ταυτόχρονα τόσο με την ίδια όσο και με τη Eurorefund. Αυτό οδηγεί στον περιορισμό της διάθεσης της σχετικής υπηρεσίας, με αποτέλεσμα ή/και ενδεχόμενο αποτέλεσμα την παρακώλυση ή/και νόθευση του ανταγωνισμού στη σχετική αγορά, εις βάρος του καταναλωτή. Το γεγονός ότι η Global Refund συνήψε συμφωνίες με σύστημα προμήθειας με ένα αριθμό Μεταπωλητών της, λίγο πριν τη σύσταση της Eurorefund το Μάιο του 2008, ενισχύει περαιτέρω τις ενδεχόμενες αρνητικές επιπτώσεις στον ανταγωνισμό της ρήτρας αποκλειστικότητας. Με το σύστημα προμήθειας, παρέχεται ένα επιπλέον

κίνητρο στους Μεταπωλητές να συνεργάζονται αποκλειστικά με την Global Refund. Ωστόσο, το γεγονός αυτό σε συνάρτηση με τις ρήτρες αποκλειστικής συνεργασίας διαφαίνεται εκ πρώτης όψεως να έχει ως στόχο να περιορίσει τις επιχειρήσεις να συνεργάζονται με την καταγγέλλουσα.

Συνακόλουθα, η Επιτροπή, αξιολογώντας τα δεδομένα που έχει στη διάθεσή της, έκρινε εκ πρώτης όψεως ότι προκύπτει πιθανολογούμενη παράβαση του άρθρου 6(1)(β) του Νόμου από μέρους της καταγγελλόμενης σχετικά με το σύστημα αποκλειστικότητας που η τελευταία εφαρμόζει, και που ενισχύεται με το σύστημα εκπτώσεων που ξεκίνησε να εφαρμόζει.

Ζ. ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΔΕΣΜΕΥΣΕΙΣ

Σε συνέχεια της Έκθεσης Αιτιάσεων, η εταιρεία Global Refund παρουσίασε τις θέσεις της σε συζήτηση ενώπιον της Επιτροπής ημερομηνίας 31/1/2013 και, εν συνεχεία, κατέθεσε γραπτώς τις προτεινόμενες προς ανάληψη από μέρους της δεσμεύσεις με επιστολή της στην Επιτροπή με ημερομηνία 18/2/2013. Οι δεσμεύσεις αυτές παρουσιάζονται παρακάτω ως δημοσιεύτηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας:

«Ρήτρες Αποκλειστικής Συνεργασίας σε Συμφωνίες με Εμπόρους

4. Αναφορικά με τις ρήτρες αποκλειστικής συνεργασίας οι οποίες περιέχονται στις κάθετες συμφωνίες με τους εμπόρους, η Global Refund διαβεβαιώνει την Επιτροπή ότι πλέον δεν χρησιμοποιείται το ακόλουθο λεκτικό: «The retailer appoints GRC as its exclusive agent…»

5. Περαιτέρω, η Global Refund διαβεβαιώνει την Επιτροπή και δεσμεύεται να μην χρησιμοποιήσει την πιο πάνω ρήτρα στο μέλλον, ούτως ώστε να αρθούν οποιεσδήποτε αμφιβολίες υπάρχουν εκ μέρους της Επιτροπής όσον αφορά τη συμμόρφωση των συμβολαίων με τον ελεύθερο και χωρίς περιορισμούς ανταγωνισμό. Επίσης, η Global δεσμεύεται ότι μέχρι την 1η Απριλίου 2013 θα αντικαταστήσει όλα τα συμβόλαια με εμπόρους με την αφαίρεση του ακόλουθου όρου:

«Obligations of the Retailer:

3.1 The Retailer will appoint GRC as its agent for the processing and repayment on his behalf of all eligible refunds of VAT to entitled customers».

Η. ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΩΝ ΔΕΣΜΕΥΣΕΩΝ

Η Επιτροπή σημειώνει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 24(ε) του Νόμου: *«Για κάθε παράβαση των άρθρων 3 και/ή 6, την οποία διαπράττουν επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων, η Επιτροπή δύναται, με απόφασή της, να λαμβάνει τα ακόλουθα μέτρα:*

[…]

(ε) σε περίπτωση που η Επιτροπή σκοπεύει να εκδώσει απόφαση με την οποία να απαιτεί τον τερματισμό μιας παράβασης και οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων προσφέρονται να αναλάβουν ορισμένες δεσμεύσεις για να ανταποκριθούν στις αντιρρήσεις της Επιτροπής κατά την προκαταρκτική της εκτίμηση, να καθιστά αυτές τις δεσμεύσεις υποχρεωτικές για της επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων· η απόφαση της Επιτροπής δύναται να εκδοθεί για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα και υπό την προϋπόθεση ότι η Επιτροπή συμπεραίνει ότι δεν συντρέχουν πλέον λόγοι να αναλάβει περαιτέρω δράση·».

Σύμφωνα με το άρθρο 50 του Νόμου: *«Σε περίπτωση που ο παρών Νόμος ή οι κανονισμοί ή τα διατάγματα που εκδίδονται δυνάμει αυτού δεν ρυθμίζουν ρητώς κάποιο θέμα, το Δικαστήριο ή η Επιτροπή, ανάλογα με την περίπτωση, εφαρμόζει κατ' αναλογίαν τις σχετικές διατάξεις του κοινοτικού δικαίου του ανταγωνισμού»*. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή εφαρμόζει κατ' αναλογία το άρθρο 9 του Κανονισμού.

Η διάταξη του άρθρου 24(ε) του Νόμου λειτουργεί με πρότυπο την αντίστοιχη διάταξη του άρθρου 9 του Κανονισμού, όπου ορίζεται ότι: *«όταν η Επιτροπή σκοπεύει να εκδώσει απόφαση με την οποία να απαιτεί την παύση μιας παράβασης και οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις προσφέρονται να αναλάβουν ορισμένες δεσμεύσεις για να ανταποκριθούν στις αντιρρήσεις της Επιτροπής κατά την προκαταρκτική της εκτίμηση, τότε η Επιτροπή δύναται με απόφασή της να καταστήσει αυτές τις δεσμεύσεις υποχρεωτικές για τις επιχειρήσεις. Η απόφαση της Επιτροπής δύναται να εκδοθεί για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα και πρέπει να συμπεραίνει ότι δεν συντρέχουν πλέον λόγοι να αναλάβει δράση η Επιτροπή».*

Σε συνέχεια του άρθρου 9 του Κανονισμού, στο σημείο 13 του Προοιμίου του εν λόγω Κανονισμού αναφέρεται ότι: *«όταν, στο πλαίσιο διαδικασίας που μπορεί να οδηγήσει στην επιβολή απαγόρευσης, συμφωνίας ή πρακτικής, επιχειρήσεις*

προτείνουν στην Επιτροπή να αναλάβουν δεσμεύσεις ικανές να παραμερίσουν τις αντιρρήσεις της, η Επιτροπή θα πρέπει να μπορεί να καθιστά τις δεσμεύσεις αυτές υποχρεωτικές για τις επιχειρήσεις, εκδίδοντας σχετική απόφαση. Οι αποφάσεις δέσμευσης θα πρέπει να διαπιστώνουν ότι δεν συντρέχουν πλέον λόγοι δράσης από μέρους της Επιτροπής, δίχως να συνάγουν ότι υπήρχε ή ότι εξακολουθεί να υπάρχει παράβαση. Οι αποφάσεις δέσμευσης δεν θίγουν την αρμοδιότητα των αρχών ανταγωνισμού και των δικαστηρίων των κρατών μελών να προβαίνουν στη σχετική διαπίστωση και να αποφασίζουν ως προς την υπόθεση. Σε περιπτώσεις στις οποίες η Επιτροπή σκοπεύει να επιβάλει πρόστιμο, δεν ενδείκνυνται αποφάσεις δέσμευσης».

Σύμφωνα με το Memorandum (Memo/04/217 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής) που εξέδωσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, υπάρχουν τρεις προϋποθέσεις για την έκδοση απόφασης κατά το άρθρο 9 του Κανονισμού:

α) να διεξάγεται έρευνα από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία κατά την προκαταρκτική της εκτίμηση να εκφράζει ανησυχίες για τον τρόπο δράσης των ελεγχόμενων επιχειρήσεων, και οι αναλαμβανόμενες υπ' αυτών δεσμεύσεις να είναι ικανές να άρουν αυτές τις ανησυχίες,

β) να μην πρόκειται για περίπτωση όπου το πρόστιμο θεωρείται επιβεβλημένο, άρα για σοβαρές παραβάσεις του δικαίου του ανταγωνισμού (hardcore cases), και

γ) λόγοι αποτελεσματικότητας να επιβάλλουν την υιοθέτησης δεσμεύσεων και όχι την έκδοση μιας επίσημης απαγορευτικής απόφασης.

Η Επιτροπή σημειώνει ότι διαθέτει ευρεία ευχέρεια κατά την επιλογή άσκησης των εξουσιών της στη βάση του άρθρου 24(ε) του Νόμου και του άρθρου 9(1) του Κανονισμού, και ως εκ τούτου δεν υποχρεούται να αποδέχεται τις προτεινόμενες από τις εκάστοτε επιχειρήσεις δεσμεύσεις, αλλά δύναται να προβαίνει στην αποδοχή τους μόνο αν κρίνει ότι κάτι τέτοιο είναι το προσήκον σε κάθε περίσταση.[1]

Η καταγγέλλουσα EFL Eurorefund Ltd, στα πλαίσια της δημόσιας διαβούλευσης, με επιστολή της ημερομηνίας 28/3/2013 προχώρησε και κοινοποίησε τις θέσεις της

[1] Απόφαση Alrosa C-441/07 P, Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Alrosa Company Ltd, σκ. 59-69, 94 και 115, απ' όπου προκύπτει πως η σχετική απόφαση της Επιτροπής ελέγχεται δικαστικά μόνο σε περίπτωση παράβασης των άκρων ορίων της διακριτικής ευχέρειας της Επιτροπής.

αναφορικά με την προτεινόμενη ανάληψη δεσμεύσεων εκ μέρους της καταγγελλόμενης.

Η Επιτροπή σημειώνει καταρχήν επί των εν λόγω θέσεων της καταγγέλλουσας ότι, όπως έχει ήδη αναφερθεί παραπάνω, σύμφωνα με το σημείο 13 του Προοιμίου του Κανονισμού και τη σχετική νομολογία και θεωρία που παρατίθεται, τα ευρήματα (πόρισμα) της Έκθεσης Αιτιάσεων της Επιτροπής δεν αναφέρονται σε παραβάσεις του Νόμου αλλά σε ενδεχόμενες (πιθανολογούμενες) παραβάσεις, ήτοι σε αντιρρήσεις/ανησυχίες της Επιτροπής. Συνεπώς, το άρθρο 24(ε) του Νόμου και το άρθρο 9(1) του Κανονισμού πρέπει να διαβάζονται και να ερμηνεύονται υπό το φως του σημείου 13 του Προοιμίου του Κανονισμού, το οποίο μιλά αφεαυτού, καθώς και της σχετικής νομολογίας[2] και θεωρίας.[3]

Η Επιτροπή σημειώνει ότι στην παρούσα περίπτωση μπορεί να ασκήσει ευρεία διακριτική ευχέρεια σχετικά με την επιλογή των προτεινόμενων δεσμεύσεων από την καταγγελλόμενη, ώστε να καταστούν δεσμευτικές για την εμπλεκόμενη επιχείρηση. Αυτό προκύπτει και από τη σχετική νομολογία του ΔΕΕ, με σημαντικότερη την απόφαση Alrosa,[4] όπως έχει ήδη αναφερθεί παραπάνω.

Η Επιτροπή, έχοντας υπόψη τα πιο πάνω, σημειώνει επί των επιμέρους σημείων των θέσεων της καταγγέλλουσας τα ακόλουθα:

1. Επί της πρώτης θέσης της καταγγέλλουσας ότι η προτεινόμενη ανάληψη δεσμεύσεων δεν συνοδεύεται με παραδοχή της Έκθεσης Αιτιάσεων, η Επιτροπή σημειώνει ότι μια επιχείρηση, η δραστηριότητα της οποίας ελέγχεται από την Επιτροπή και η οποία έχει προβεί σε μια προκαταρκτική εκτίμηση (preliminary assessment), όπως αυτή διατυπώνεται στην Έκθεση Αιτιάσεων (statement of objections) της Επιτροπής, δύναται να προτείνει να αναλάβει δεσμεύσεις, οι οποίες θα πρέπει να ανταποκρίνονται στις αντιρρήσεις/ανησυχίες της Επιτροπής που εμπεριέχονται στην Έκθεση Αιτιάσεων. Ωστόσο, η συγκεκριμένη επιχείρηση, εν προκειμένω η καταγγελλόμενη, διατηρεί το δικαίωμα να μην αποδεχτεί το πόρισμα της Επιτροπής, όπως αυτό προκύπτει από την ως άνω προκαταρκτική

---

[2] Απόφαση Alrosa C-441/07 P, Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Alrosa Company Ltd, σκ. 40.
[3] Heike Schweitzer, Commitment Decisions under Article 9 of Regulation 1/2003, the developing EC practice and case law, in Claus-Dieter Ehlermann and Mel Marquis (eds), European Competition Law Annual 2008: Antitrust Settlements under EC Competition Law, 2009, Luiz Ortiz Blanco, European Community Competition Procedure, σελ. 506-521.
[4] Ό.π.

εκτίμηση της Επιτροπής, παρά τις προτεινόμενες δεσμεύσεις. Άλλωστε, αυτό έχει γίνει δεκτό από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και μάλιστα σε πρόσφατες αποφάσεις της[5], όπου αναφέρεται ότι: *"[επιχείρηση] does not agree with the Commission's Preliminary Assessment. Despite its objections, which did not change the Commission's competition concerns, it has nevertheless offered commitments pursuant to Article 9 of Regulation (EC) 1/2003 to meet the Commission's competition concerns ("Commitment Proposal)"*. Επιπλέον, σχετικά με την αναφορά της καταγγέλλουσας ότι προτεινόμενες δεσμεύσεις μπορούν να καταστούν υποχρεωτικές μόνο αν η Επιτροπή σκοπεύει να εκδώσει απόφαση με την οποία να απαιτεί τον τερματισμό μιας παράβασης, η Επιτροπή σημειώνει ότι σύμφωνα με το άρθρο 24(ε) του Νόμου, δύναται να καθιστά υποχρεωτικές τις δεσμεύσεις με απόφασή της. Συνεπώς, η ως άνω θέση της καταγγέλλουσας δεν ευσταθεί και πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

2. Επί της δεύτερης θέσης της καταγγέλλουσας ότι υφίσταται ακατάλληλη περίπτωση για δεσμεύσεις λόγω της φύσης της παράβασης, η Επιτροπή τονίζει καταρχήν ότι δεν πρόκειται περί παράβασης αλλά περί ενδεχόμενης παράβασης, ήτοι αντιρρήσεις/ανησυχίες της Επιτροπής για τους λόγους που προαναφέρθηκαν, και ότι η Επιτροπή διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια όσον αφορά την αποδοχή δεσμεύσεων. Επιπλέον, η Επιτροπή σημειώνει ότι ο χαρακτηρισμός μιας ενδεχόμενης παράβασης ως ιδιαιτέρως σοβαρής (hardcore), είναι ζήτημα υποκειμενικής εκτίμησης και συνεπώς η κρίνουσα Αρχή καλείται να σταθμίσει με βάση τα ενώπιόν της δεδομένα στην εκάστοτε υπόθεση κατά πόσον η ανάληψη δεσμεύσεων αποτελεί το πιο πρόσφορο μέτρο.[6] Ως εκ τούτου, τόσο σε ενωσιακό επίπεδο, ενδεικτικά στην απόφαση Coca-Cola[7], όσο και σε εθνικό, στην απόφαση της Ελληνικής Επιτροπής Ανταγωνισμού 408/V/2008, παρότι υπήρχαν ενδείξεις περί ιδιαίτερα σοβαρής παράβασης, κρίθηκε ότι το πιο πρόσφορο μέτρο ήταν η ανάληψη δεσμεύσεων. Επιπλέον, έχοντας υπόψη ότι στην υπό εξέταση υπόθεση η ενδεχόμενη παράβαση εστιαζόταν σε συγκεκριμένους όρους των επίμαχων συμφωνιών, είναι προφανές ότι η

---

[5] Case COMP/39.317 – E.ON Gas (43), Case COMP/39.402 – RWE Gas Foreclosure (38).

[6] Βλ. αποφάσεις ΔΕΚ 11.7.1989, Schrader, Συλλ. 1989, σελ 2237, σκέψη 21 και ΔΕΚ 9.3.2006, Zuid-Hollandse Milieufederatie & Natuur en Milieu, Συλλ. 2006, σελ. I-2443, σκέψεις 60-63, όπου προκύπτει ότι η αρχή της αναλογικότητας του μέτρου (proportionality principle) περιορίζεται στον έλεγχο του κατά πόσον οι υπό εξέταση δεσμεύσεις δύνανται να άρουν τις αντιρρήσεις της Επιτροπής. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια στην επιλογή του καταλληλότερου μέτρου. Βλ. επίσης Alrosa, ό.π.

[7] Case COMP/A.39.116/B2, απόφαση της 22/6/2005, C (2005) final. Βλ. επίσης E.ON Gas COMP/39.117, ΕΕ C 278/06, απόφαση της 15/10/2010.

κατάργηση και/ή τροποποίηση των εν λόγω όρων αίρει τις οποιεσδήποτε αντιρρήσεις και/ή ανησυχίες της Επιτροπής και ως εκ τούτου καθιστά τις προτεινόμενες δεσμεύσεις ως το πλέον κατάλληλο μέτρο στην προκειμένη περίπτωση.

3. Επί της τρίτης και πέμπτης θέσης της καταγγέλλουσας, ήτοι ότι υφίσταται ακατάλληλη περίπτωση για δεσμεύσεις λόγω της προηγούμενης συμπεριφοράς της καταγγελλόμενης και ότι οι προτεινόμενες δεσμεύσεις δεν είναι πλήρεις και δεν αίρουν την παράβαση, η Επιτροπή καταρχάς επαναλαμβάνει ότι, όπως έχει ήδη αναφερθεί παραπάνω, αφενός δεν πρόκειται περί παράβασης αλλά περί ενδεχόμενης παράβασης, ήτοι αντιρρήσεων/ανησυχιών της Επιτροπής, όπως παρατίθενται στην Έκθεση Αιτιάσεων, και αφετέρου ότι η Επιτροπή έχει ευρεία διακριτική ευχέρεια σε σχέση με την αποδοχή δεσμεύσεων. Ειδικότερα, επισημαίνεται ότι σε σχέση με τον ισχυρισμό 3, η καταγγέλλουσα δεν έχει παραθέσει ικανοποιητικά στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι η προηγούμενη συμπεριφορά της καταγγέλλουσας καθιστά την συγκεκριμένη υπόθεση ακατάλληλη για δεσμεύσεις.

4. Επί της τέταρτης θέσης της καταγγέλλουσας περί δυσμενούς επηρεασμού της, καθώς είχε πρόθεση να βασιστεί στην απόφαση της Επιτροπής για να αξιώσει αποζημιώσεις από την καταγγελλόμενη, η Επιτροπή επαναλαμβάνει την ευρεία διακριτική της ευχέρεια σε σχέση με την αποδοχή δεσμεύσεων. Η Επιτροπή σημειώνει ότι οι αποφάσεις δεσμεύσεων εστιάζουν στο κατά πόσο οι προτεινόμενες δεσμεύσεις δύνανται να άρουν τις αντιρρήσεις και/ή ανησυχίες (competition concerns) της Επιτροπής όπως διατυπώθηκαν στην Έκθεση Αιτιάσεών της και άρα δεν υπάρχει λόγος να αναλάβει περαιτέρω δράση. Οι αποφάσεις δεσμεύσεων δεν στερούν από την καταγγέλλουσα το δικαίωμα να προσφύγει στα αστικά δικαστήρια και να αιτηθεί αποζημίωση από την καταγγελλόμενη, σε περίπτωση που αποδείξει ότι έχει υποστεί ζημία από τη συμπεριφορά της καταγγελλόμενης. Ως εκ των ανωτέρω, η ως άνω θέση της καταγγέλλουσας δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή.

Ως εκ των ανωτέρω, η Επιτροπή αποφάσισε ομόφωνα να μην κάνει αποδεκτές τις παραπάνω θέσεις της καταγγέλλουσας.

Η καταγγελλόμενη με επιστολή της ημερομηνίας 3/4/2013, απέστειλε τις συμπληρωματικές της θέσεις, με τις οποίες αντικρούει τις θέσεις της

καταγγέλλουσας, προσθέτοντας ότι οι προτεινόμενες δεσμεύσεις της είναι επαρκείς, κατάλληλες και ανταποκρίνονται στις αντιρρήσεις της Επιτροπής.

Θ. ΚΑΤΑΛΗΚΤΙΚΟ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Η Επιτροπή, έχοντας υπόψη της το άρθρο 24(ε) του Νόμου και αφού παρήλθε η προθεσμία των τριάντα (30) ημερολογιακών ημερών της δημόσιας διαβούλευσης όπως καθορίζεται στο άρθρο 27(4) του Κανονισμού, έχοντας λάβει υπόψη και τα σχόλια και παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας επί των προσφερόμενων δεσμεύσεων της καταγγελλόμενης, και δεδομένου ότι κανένα άλλο ενδιαφερόμενο τρίτο μέρος δεν απέστειλε σχόλια και παρατηρήσεις επί των προτεινόμενων δεσμεύσεων, αποφάσισε ομόφωνα να αποδεχθεί τις εν λόγω προτεινόμενες δεσμεύσεις, καθώς με αυτές ήρθησαν οι αντιρρήσεις και/ή ανησυχίες της Επιτροπής, οι οποίες είχαν διατυπωθεί στη σχετική Έκθεση Αιτιάσεων.

Η Επιτροπή κρίνει ότι η αποδοχή τους σκοπό έχει να βοηθήσει στο να λειτουργήσει καλύτερα η αγορά προς όφελος των καταναλωτών, αφού οι μεταπωλητές/πελάτες δεν θα στερούνται τη δυνατότητα να συνεργάζονται ταυτόχρονα με όλες τις εταιρείες που δραστηριοποιούνται στην αγορά και που προσφέρουν υπηρεσίες επιστροφής Φ.Π.Α.

Συνεπώς, στην υπό κρίση υπόθεση, η Επιτροπή αποδέχεται τις προτεινόμενες δεσμεύσεις και τις καθιστά υποχρεωτικές για την καταγγελλόμενη, σύμφωνα με το άρθρο 24(ε) του Νόμου.

Η Επιτροπή ομόφωνα αποφασίζει όπως εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης, η καταγγελλόμενη υποβάλει υπεύθυνη δήλωση με την οποία να δηλώνει ότι έχει ολοκληρώσει την τροποποίηση των επίμαχων συμφωνιών καταργώντας τον ακόλουθο όρο:

«Obligations of the Retailer:
3.1 The Retailer will appoint GRC as its agent for the processing and repayment on his behalf of all eligible refunds of VAT to entitled customers».

Η Επιτροπή επισημαίνει ότι δεν συντρέχουν πλέον λόγοι να αναλάβει περαιτέρω δράση. Οι προτεινόμενες δεσμεύσεις θεωρούνται επαρκείς από την Επιτροπή ώστε να ανταποκριθούν στις αντιρρήσεις της, όπως αυτές διατυπώθηκαν στην Έκθεση Αιτιάσεων.

Η Επιτροπή σημειώνει ότι η παρούσα απόφασή της αφορά αποκλειστικά την κρινόμενη υπόθεση.

Η Επιτροπή επισημαίνει πως, σε περίπτωση άρνησης ή παράλειψης της καταγγελλόμενης επιχείρησης να συμμορφωθεί με τις δεσμεύσεις που πρότεινε να αναλάβει, οι οποίες κατέστησαν δεσμευτικές δυνάμει της παρούσας απόφασης, δύναται να επιβάλει διοικητικό πρόστιμο μέχρι ογδόντα πέντε χιλιάδες ευρώ για κάθε ημέρα συνέχισης της παράβασης, σύμφωνα με το άρθρο 24(στ) του Νόμου.

Επιπροσθέτως, η Επιτροπή, ενεργώντας με βάση το άρθρο 9(2) του Κανονισμού, στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 50 του Νόμου ελλείψει ρητής ρύθμισης του θέματος στον ισχύοντα Νόμο, και πιο συγκεκριμένα στο άρθρο 24(ε) του Νόμου, δύναται κατόπιν αιτήματος ή αυτεπαγγέλτως να κινήσει εκ νέου τη διαδικασία:

α) σε περίπτωση ουσιαστικής μεταβολής των γεγονότων στα οποία βασίσθηκε η απόφαση, ή

β) αν οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις αθετήσουν τις δεσμεύσεις που έχουν αναλάβει, ή

γ) αν η απόφαση έχει στηριχθεί σε ελλιπείς, ανακριβείς ή παραπλανητικές πληροφορίες από τα εμπλεκόμενα μέρη.

Με εκτίμηση,

Λουκία Χριστοδούλου
Πρόεδρος της Επιτροπής
Προστασίας του Ανταγωνισμού